1

2-11-1964

KAUMUDI - WEEKLY

K E R A L A

1ST PART OF AN ARTICLE ON SVETOSLAV ROERICH BY K.P.PADMANABHAN TAMPY

3 - COPIES

Svetaslav Roerich : II

THE RUSSIAN ARTIST WHO PAINTED ON CANVAS THE SOUL OF INDIA .

It was in 1936 at Lucknow that for the first time the paintings of Svetaslav Roerich were exhibited in India. Many of them were colourful and emotional portrayals of nature and people in the Himalayan valleys. Prominent Indian Painters and critics gave their unstinted praise to them. In 1945 Svetaslav who was attracted by the external beauty and internal life-force of India married the beautiful and well-known lady Devika Rani, a neice of Rabindranath Tagore (Mahakavi Tagore met Nicholas Roerich at London in 1920 and persuaded him to come to India and stay here). After 1945 ~~Nicholas~~ Svetaslav Roerich took up his permanent residence in India(Kulu, Delhi and Bangalore) and has been continuing his service to the cause of art. His marital relationship with the aristocratic and cultured Devika Rani who is the crowned queen of the film world gave an effective incentive to the growing of his imaginative art. All the subjects of his paintings since 1945 are completely Indian in spirit. The reflection of the soul in them is unparalleled. The world of art considers Svetaslav as the most eminent among the painters of India.

In 1960 a collection of his rare paintings with Indian background was exhibited at Delhi. The exhibition which lasted for about two months and enjoyed by lakhs of visitors was a notable event in the world of art. Pandit Jawaharlal Nehru, himself a connoisseur of art, saw the exhibition thrice and recorded his appreciation of the paintings in his own beautiful literary style. The majority of them were portraits of Pandit Jawaharlal Nehru, Dr. Radhakrishnan and Devika Rani, the snow-clad Himalaya mountains, the people living there, their ways of life, the paddy fields of South India and the rites and practices of the different tribes of India. In Svetaslav's paintings

in oil colours and tempera colours can be clearly seen the fullness of the soul force, the beauty of form and the imaginative mixing of colours characteristic of his father as well as his own joyfulness and rare capacity for observation of life. The works of Svetaslav which have attained the heights of art, maintain his wonderful and unsurpassed individuality in the matter of technical ability, fundamental 'soul force' and daring in the use of colours. The art of Svetaslav, attratice and thoughtful, is an individualistic, meaningful and beautiful combination of different art schools like realism, symbolism and romanticism. Svetaslav's art style proves that an artist who has imagination, vision, love of mankind, and love of the universe can, without adopting any 'ism' paint pictures of a rather introspective nature which spur the viewer's eye, mind, heart and intellect to action. The exhibition at Delhi proclaimed the fact that the inimitable 'Roerich style' generally considered by the world of art as a wonder stands supreme, different from all other styles. Seeing the exhibition Dr. Radhakrishnan, the philosopher, commended the excellence of the subjects, their treatment and subjectivity.

Seeing the pictures the head of the Soviet Govt. Kruschchev was filled with happiness and amazement. He was overcome with emotion at the life-like portraits of Pandit Nehru and Dr.Radhakrishnan. He heartily commended the extraordinary ability of Svetaslav to portray, in an emotional and artistic manner, Man who does not bow before obstacles who proclaims war against them and marches on towards progress with grit and courage, and also Nature in her different moods, in both cases giving appropriate importance to their form and soul. He also officially invited the artist to take his paintings to Russia and exhibit them there. Krushchev purchased Svetaslav's paintings 'Work of Kerala Women' presenting women in the Kerala countryside tying up the paddy after reaping and included it in his own collection.

Seeing Roerich's paintings of nature in the Himalayas, Gagarian the first traveller in outer space stated in an upsurge of emotion that the unearthly, bright, colourful delineation of the sky in the pictures and the pleasure he derived by seeing it was actually seen and enjoyed by him during his space travel. No greater praise can be given to the subjectivity and height of imagination of a great artist. What the adventurous space traveller saw with his eye the introspective artist saw with his imagination. This is possible only to an outstanding artist who is himself a philosopher and who has integrated himself with Indian thought. It is not surprising that in the presence of unearthly and unconquerable art Pandit Nehru, Dr.Radhakrishnan and Krushchev who guided the destiny of nations and Gagarin who created history by being the first outer space traveller found incalculable pleasure. In this context we have to remember the beliefs of the Rishi-like Nicholas Roerich. 'Art will integrate human society. There is only one art. It is indivisible. Art is for all people. Every one appreciates true art. The pure springs of art should be open to everyone at all times. The light of art will create in the hearts of men, universal love that is fresh for ever. Art is indispensible for the purification of the hearts of men'.

In the leading art galleries of the world and the private collections of important people the paintings of Svetaslav Roerich are prominently exhibited. Through his unrivalled paintings Svetaslav Roerich who has since long merged himself with Indian culture and philosophy brought out the beauty and the soul of Bharat in an attractive manner and thereby earned world-wide fame. As a proof of it the President of India honoured him with the eminent title 'Padma Bhushan' in 1961. Some of the first-rate paintings of Svetaslav Roerich, portraits and landscapes,

have been exhibited at the Museum Annexe of the Shri Chitra Art Gallery at Trivandrum. They are invaluable treasures of art. October 23 is the Sixtieth Birthday of this unequalled artist who has been maintaining intimate relationship with Indian culture and the Indian people. On this auspicious day which gives happiness to every one who loves India, art and culture, let us wish him good health, long life and every prosperity. Let us say, our hearts full of gratitude : may the artistic capabilities of this person, who is a loverof humanity and believer in universal fraternity, continue without impediment to interpret to the outside world in a larger measure the Jeevatma and Paramatma of India. This writer, who for a quarter of a century has been having intimate and unbroken friendship with the Roerich family, can say with certainty, that as a man, artist and friend, Svetaslav Roerich, lover of Bharat, is a shining example.

......

THE RUSSIAN ARTIST WHO PAINTED ON CANVAS THE SOUL OF INDIA.

It was in 1936 at Lucknow that for the first time the paintings of Svetoslav Roerich were exhibited in India. Many of them were colourful and emotional portrayals of nature and people in the Himalayan valleys. Prominent Indian Painters and critics gave their unstinted praise to them. In 1945 Svetoslav who was attracted by the external beauty and internal life-force of India married the beautiful and well-known lady Devika Rani, a neice of Rabindranath Tagore (Mahakavi Tagore met Nicholas Roerich at London in 1920 and persuaded him to come to India and stay here.) After 1945 Svetoslav Roerich took up his permanent residence in India (Kulu, Delhi and Bangalore) and has been continuing his service to the cause of art. His marital relationship with the aristocratic and cultured Devika Rani who is the crowned queen of the film world gave an effective incentive to the growing of his imaginative art. All the subjects of his paintings since 1945 are completely Indian in spirit. The reflection of the soul in them is unparalleled. The world of art considers Svetoslav as the most eminent among the painters of India.

In 1960 a collection of his rare paintings with Indian background was exhibited at Delhi. The exhibition which lasted for about two months and enjoyed by lakhs of visitors was a notable event in the world of art. Pandit Jawaharlal Nehru, himself a connoisseur of art, saw the exhibition thrice and recorded his appreciation of the paintings in his own beautiful literary style. The majority of them were portraits of Pandit Jawaharlal Nehru, Dr. Radhakrishnan and Devika Rani, the snow-clad Himalaya mountains, the people living there, their ways of life, the

paddy fields of South India and the rites and practices of the different tribes of India. In Svetoslav's paintings in oil colours and tempera colours can be clearly seen the fullness of the soul force, the beauty of form and the imaginative mixing of colours characteristic of his father as well as his own joyfulness and rare capacity for observation of life. The works of Svetoslav which have attained the heights of art, maintain his wonderful and unsurpassed individuality in the matter of technical ability, fundamental "soul force" and daring in the use of colours. The art of Svetoslav, attractive and thoughtful, is an individualistic, meaningful and beautiful combination of different art schools like realism, symbolism and romanticism. Svetoslav's art style proves that an artist who has imagination, vision, love of mankind, and love of the universe can, without adopting any 'ism' paint pictures of a rather introspective nature which spur the viewer's eye, mind, heart and intellect to action. The exhibition at Delhi proclaimed the fact that the inimitable 'Roerich style' generally considered by the world of art as a wonder stands supreme, different from all other styles. Seeing the exhibition Dr. Radhakrishnan, the philosopher, commended the excellence of the subjects, their treatment and subjectivity.

Seeing the pictures the head of the Soviet Government Krushchev was filled with happiness and amazement. He was overcome with emotion at the life-like portraits of Pandit Nehru and Dr. Radhakrishnan. He heartily commended the extra-ordinary ability of Svetoslav to portray, in an emotional and artistic manner, Man who does not bow before obstacles, who proclaims war against them and marches on towards progress with grit and courage, and also Nature in her different moods, in both cases giving appropriate importance to their form and soul. He also officially

invited the artist to take his paintings to Russia and exhibit them there. Krushchev purchased Svetoslav's paintings 'Work of Kerala Women' presenting women in the Kerala countryside tying up the paddy after reaping and included it in his own collection. Seeing Roerich's paintings of nature in the Himalayas, Gagarian the first traveller in outer space stated in an upsurge of emotion that the unearthly, bright, colourful delineation of the sky in the pictures and the pleasure he drived by seeing it was actually seen and enjoyed by him during his space travel No greater praise can be given to the subjectivity and height of imagination of a great artist. What the adventurous space traveller saw with his eye the introspective artist saw with his imagination. This is possible only to an outstanding artist who is himself a philosopher and who has integrated himself with Indian thought. It is not surprising that in the presence of unearthly and unconquerable art Pandit Nehru, Dr. Radhakrishnan and Krushchev who guided the destiny of nations and Gagarin who created history by being the first outer space traveller found incalculable pleasure. In this context we have to remember the beliefs of the Rishi-like Nicholas Roerich. 'Art will integrate human society. There is only one art. It is indivisible. Art is for all people. Every one appreciates true art. The pure springs of art should be open to everyone at all times. The light of art will create in the hearts of men, universal love that is fresh for ever. Art is indispensible for the purification of the hearts of men'.

In the leading art galleries of the world and the private collections of important people the paintings of Svetoslav Roerich are prominently exhibited. Through his unrivalled paintings Svetoslav Roerich who has since long

merged himself with Indian culture and philosophy brought out the beauty and the soul of Bharat in an attractive manner and thereby earned world-wide fame. As a proof of it the President of India honoured him with the eminent title 'Padma Bhushan' in 1961. Some of the first-rate paintings of Svetoslav Roerich, portraits and landscapes, have been exhibited at the Museum Annexe of the Shri Chitra Art Gallery at Trivandrum. They are invaluable treasures of art. October 23 is the Sixtieth Birthday of this unequalled artist who has been maintaining intimate relationship with Indian culture and the Indian people. On this auspicious day which gives happiness to every one who loves India, art and culture, let us wish him good health, long life and every prosperity. Let us say, our hearts full of gratitude: may the artistic capabilities of this person, who is a lover of humanity and believer in universal fraternity, continue without impediment to interpret to the outside world in a larger measure the Jeevatma and Paramatma of India. This writer, who for a quarter of a century has been having intimate and unbroken friendship with the Roerich family, can say with certainty, that as a man, artist and friend, Svetoslav Roerich, lover of Bharat, is a shining example.

PADMANABHAN TAMPY.

Continued from Page 4

സെ്വറോസ്ലാവ് റോറിച്ച്

(4-ാംപേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

രത്തിൽ മഹർഷിതുല്യനായ നിക്കോളാസ് റോറിക്കിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണംസ്മരണീയമാണ്. "കല മനുഷ്യസമുദായത്തെ ഏകീകരിക്കും. കല ഒന്നേയുള്ളു; അത് അവിഭാജ്യമാണ്. സർവ്വ ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ് കല. യഥാർത്ഥകലഎല്ലാപേരും ആസ്വദിക്കും. കലയുടെ വിശുദ്ധമായ ഉറവിടം എപ്പോഴും, എല്ലാപേർക്കും, പ്രവേശിക്കാനായി തുറന്നുതന്നെ കിടക്കണം. കലയുടെ പ്രകാശം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ നിത്യനൂതനമായ ഒരു വിശ്വപ്രേമം സൃഷ്ടിക്കും. മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയ ശുദ്ധീകരണത്തിന് കല അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്."

ലോകത്തിലുള്ള പ്രമുഖ ചിത്രാലയങ്ങളിലും, ഗണനീയരായ വ്യക്തികളുടെ കലാശേഖരങ്ങളിലും സെ്വറോസ്ലാവ് റോറിക്കിനാൽ വിരചിതമായ ചിത്രങ്ങൾ ബഹുമാന്യമായ രീതിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാരതീയ സംസ്കാരം, തത്വസംഹിത എന്നിവയുമായി ഏറിയകാലമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞ സെ്വറോസ്ലാവ് റോറിക്ക് തന്റെ നിരുപമമായ കലാസൃഷ്ടികളിലൂടെ ഭാരതത്തിന്റെ കേവല സൗന്ദര്യത്തേയും ആത്മീയ സത്തയേയും ചേതസ്സമാകർഷകമായി പ്രതിപാദിച്ച് വിശ്വോത്തരയശസ്സ് നേടിക്കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെപ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമായിട്ടാണ്, ഭാരതപ്രേമിയായ ഈ കലാകാരനെ 1961-ൽ ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡണ്ടു ഉന്നതബഹുമതിയായ പത്മഭൂഷൺ എന്ന ബിരുദം നൽകി ആദരിച്ചത്. സെ്വറോസ്ലാവ് റോറിക്ക് രചിച്ച ഒന്നാംകിടയിൽപ്പെടുന്ന ചില ആലേഖ്യങ്ങൾ—ഛായാചിത്രങ്ങൾ, പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങൾ—തിരുവനന്തപുരത്തെ Musium annexe യിലും ശ്രീചിത്രാ ആർട്ട് ഗ്യാലറിയിലും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്യനർഘങ്ങളായ കലാസമ്പത്തുകളാണവ. ഭാരതീയ സംസ്കാരവും, ഇന്ത്യയിലെ ജനതയും. ആയി സുദൃഢവും, സുന്ദരവും ആയ ബന്ധം പുലർത്തുന്ന ഈ അതുല്യ ചിത്രകാരന്റെ അറുപതാമത്തെ ജന്മദിനമാണ് ഒക്ടോ: 23. ഭാരതത്തേയും, കലയേയും, സംസ്കാരത്തേയും, സ്നേഹിക്കുകയും മാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു സഹൃദയനും അഭിമാനവും, സന്തോഷവും, കൃതാർത്ഥതയും നൽകുന്ന ഈ സുദിനത്തിൽ നമുക്ക് ആ മഹാശയന് ആയുസ്സും, ആരോഗ്യവും മററ് എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും, സ്നേഹവാത്സല്യപൂർവ്വം നേരാം. മനുഷ്യസ്നേഹിയായ, വിശ്വസാഹോദര്യവിശ്വാസിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹീതമായ കലാസിദ്ധികൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഇന്ത്യയുടെ ജീവാത്മാവിനേയും, പരമാത്മാവിനേയും, വിശാല ലോകത്തിന് സത്യസുന്ദരമായി വ്യാഖ്യാനിച്ച് കൊടുക്കുന്ന മഹൽകൃത്യത്തിന്റെ അവിച്ഛിന്നമായ നിർവ്വഹണത്തിനായി തുടർന്ന് പ്രവർത്തിക്കട്ടെ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി, കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ ഹൃദയത്തോടെ, ആഗ്രഹിക്കാം, ആശംസിക്കാം, കഴിഞ്ഞ കാൽശതാബ്ദമായി റോറിക്ക് കുടുംബവുമായി ഉററ സൗഹൃദബന്ധംഅഭംഗുരമായിപുലർത്തിപ്പോരുന്ന ഈ ലേഖകന് 'അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പറയാൻ കഴിയും, മനുഷ്യൻ, കലാകാരൻ, സുഹൃത്ത് എന്നീ നിലകളിൽ ഭാരതപ്രേമിയായ സെ്വറോസ്ലാവ് റോറിക്ക് അത്യുത്തമനാണ്, മാതൃകയാണ്, എന്ന്.

....0....

END

ഭാരതീയസംസ്കാരം, തത്വസംഹിത എന്നിവയുമായി ഏറ യകാലമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞ സെ്വറോസ്ലോവ് റോറിക്ക് തന്റെ നിരുപമമായ കലാസൃഷ്ടികളിലൂടെ ഭാരതത്തിന്റെ കേവല സൗന്ദര്യത്തേയും ആത്മീയസത്തയേയും ചേതസ്സമാകർഷകമായി പ്രതിപാദിച്ച് വിശ്വോത്തരയശസ്സ് നേടിക്കഴിഞ്ഞു; അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമായിട്ടാണ്, ഭാരതപ്രേമിയായ ഈ കലാകാരനെ 1961-ൽ ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡൻറു ഉന്നതബഹുമതിയായ പത്മഭൂഷൺ എന്ന ബിരുദം നൽകി ആദരിച്ചത്.

കല്ല ചുമന്നുകൊണ്ടു പോകുന്ന സ്ത്രീ
ളും ആ പാറകൾക്കിടയിൽപെ
പോയി.

മരണത്തിൻെറ ജൈത്രയാത്ര—
ഉണ്ണ്യേട്ടൻ ഇപ്പോഴും പട്ടണത്തി
ള്ള ആസ്പത്രിയിലാണ്. മര
ത്തിന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ തൊട്ടു
പിന്നിൽ വന്നുനില്ക്കാനെ കഴി
ഞുള്ളു.

—ഓ എൻെറ ഉണ്ണ്യേട്ടാ.

എല്ലാ ചിന്തകളും ചെന്നു മുട്ടി
രിക്കുന്നത് ഒരേയൊരു ബിന്ദു
വിലാണ്. ഉണ്ണ്യേട്ടനെക്കുറിച്ച് ഇ
ങ്ങിനെ ഓക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാ
ണ്? അയാൾ ശത്രുവാണ്. അ
യാളുടെ അച്ഛനല്ലേ കഴകം
ാഗിക്കണമെന്ന് വാശിപിടിച്ചു
ടക്കുന്നത്? ഉണ്ണ്യേട്ടനെപ്പററി
ഓക്കരുത്. ഉണ്ണ്യേട്ടനെ വെറുക്ക
ണം; വെറുക്കുക മാത്രമെ ചെയ്യു
ന്നൊള്ളു.

വളരെ വേഗത്തിൽ കുന്നിൻെറ
അടിവാരത്തിലെത്തി. അരയാലി
ൻെറ ചുവട്ടിൽനിന്നും കിഴക്കോട്ട്
തിരിയുന്ന നടപ്പാതയിലൂടെ നട
ന്നു.

അഞ്ചുമിനിട്ടിനുള്ളിൽ വാരിയ
ത്ത് എത്തി.

മുററത്തെ തുളസിക്കാട്ടിൽനിന്നും
നേർത്ത സൗരഭം ഒഴുകിവരുന്നു.

ഈറൻ മാറി, അയക്കോലിൽ
വിരിച്ചു! അയഞ്ഞ കയററുകട്ടി
ലിൽ കേറിക്കിടന്നു. തലയണ
യിൽ മുഖമമർത്തി, വിതുമ്പി.

എത്രനേരമങ്ങിനെ കിടന്നു എ
ന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. ഉണർന്നപ്പോൾ,
തലയണ കണ്ണീർവീണു നനഞ്ഞി
രിക്കുന്നതു കണ്ടു.

എപ്പോഴാണ് കരഞ്ഞതു്? കര
യേണ്ട കാര്യമൊന്നുമില്ലല്ലൊ.

തല ഉയർത്തി, കുത്തഴികൾക്കിട
യിലൂടെ പുറത്തേക്കു നോക്കി? പ
ടിഞ്ഞാറെ മതിലിനോട്ട് ചേർന്നു
നിൽക്കുന്ന വലിയ അരളിമരം നി
റയെ പൂത്തുനിൽക്കുകയാണ്.

പണ്ട് കൊച്ചു കുട്ടിയായിരുന്ന
പ്പോൾ, ഉണ്ണ്യേട്ടൻ ആ അരളിമ
രത്തിൽ കയറിയിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ
മാത്രം.

വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് നടന്നതാ
ണെങ്കിലും നന്നായിട്ട് ഓക്കാൻ ക
ഴിയുന്നുണ്ട്.

വൈകുന്നേരം സ്കൂളിൽനിന്നു തി
രിച്ചുവരുമ്പോഴാണ്. ഉണ്ണ്യേട്ടനു
മുണ്ടായിരുന്നുകൂടെ. അന്നൊക്കെ
ഒന്നിച്ച് സ്കൂളിൽ പോകുകയും വരി
കയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

അരളിമരത്തിൻെറ ചുവട്ടിലെ
ത്തിയപ്പോൾ, ഉണ്ണ്യേട്ടനോട്
ചോദിച്ചു:—

"നിയ്ക്ക് കൊർറെ പൂ പറിച്ചു
തരോ, ഉണ്ണ്യേട്ടാ?"

"തരാലൊ"

പുസ്തകസഞ്ചി തൻെറ കൈ
യിൽ തന്നു. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ അരളിമര
ത്തിലേക്ക് പൊത്തിപ്പിടിച്ചു ക
യറി, എത്ര ഉയരത്തിലും കേറാൻ
കഴിയും ഉണ്ണ്യേട്ടന്. ഏററവും ഉ
യരത്തിലുള്ള കൊമ്പിൽ കേറിനി
ന്ന്, പൂക്കൾ പറിച്ച് താഴോട്ട്
എറിഞ്ഞു. മണ്ണിൽനിന്നും സുഗന്ധ
മുള്ള പൂക്കൾ താൻ പെറുക്കിയെ
ടുത്തു.

താഴെ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ, ഉണ്ണ്യേ
ട്ടൻ ചോദിച്ചു.

"എനിക്കും പൂ തരു കുട്ടീ."

"ഊഹൂം. തരൂല്ല്യ."

"ഞാനല്ലേ പൂ പറിച്ചതു്?"

"ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടല്ലേ? തരൂ
ല്ല്യ."

കൈക്കുടന്ന നിറയെ പൂക്കളുമാ
യി വാരിയത്തേക്ക് ഓടി. പടിപ്പു
രയിലെത്തിയപ്പോൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി.
പിറകേ ഓടിവരുന്നുണ്ടോ?

പെട്ടെന്ന്. "ഡും...." നെററി
യിൽ ഒരു കല്ല വന്നുവീണു.

"എൻെറ അമ്മേ." ഉറക്കെ കര
ഞ്ഞു. പടിവാതിലിൽ വീണു. അ
മ്മ ഓടിവന്നു വാരിയെടുത്തപ്പോൾ
നെററിയിൽനിന്നും രക്തം ഒഴുകുന്നു
ണ്ടായിരുന്നു.

നെററിയിൽ ആ മുറിപ്പാടുകൾ
ഇന്നും കിടക്കുന്നുണ്ട്—മായാതെ, മ
റയാതെ.

നീളംകൂടിയ ചൂരൽ വടികൊ
ണ്ട് അമ്മാവൻ ഉണ്ണ്യേട്ടനെ ഏഴെ
ട്ടുതവണ അടിച്ചു. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ കര
ഞ്ഞില്ല. അമ്മാവന് ദേഷ്യംവ
ന്നു. "ഇനി വികൃതി കാട്ടോ; വി
കൃതി കാട്ടോന്ന്", അടിക്ക് ശ
ക്തികൂടി: ഉണ്ണ്യേട്ടൻ കരയാതെ
നിന്നു.

തുടയിലെ ചുവന്നു തടിച്ച പാടു
കളിൽനിന്നും ചോര കിനിഞ്ഞു
വന്നു. തനിക്ക് സഹിക്കാൻ ക
ഴിഞ്ഞില്ല. ആരുമറിയാതെ. താൻ
എത്ര കരഞ്ഞു?

അടുത്ത ദിവസം തന്നെ, കാത്തു
നിൽക്കാതെ, ഉണ്ണ്യേട്ടൻ ഒററയ്ക്ക്
സ്കൂളിൽപോയി. സ്കൂളിൽവച്ചു ക
ണ്ടിട്ടു ഒരൊററ അക്ഷരംപോലും
മിണ്ടിയില്ല. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ പിണങ്ങി
യിരിക്കുകയാണ്. ഉണ്ണ്യേട്ടൻ
ചോദിച്ചപ്പോൾ, പൂകൊടുക്കേണ്ട
തായിരുന്നു. കുഞ്ഞുമനസ്സ് കുററ
ബോധംകൊണ്ട് കനം തൂങ്ങി
നിന്നു.

രണ്ടു ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ വ
ഴക്ക് അവസാനിക്കുമെന്ന് വിചാ
രിച്ചിരുന്നു. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ടും പി
ണക്കം മാറിയില്ല. പിണക്കം
തീക്കാൻ അന്ന് എന്തെല്ലാം ചെ
യ്തു. ഏററവും നല്ല നെല്ലിയ്ക്ക കൊ
ണ്ടുകൊടുത്തു. സിങ്കപ്പൂരിൽനിന്നും
അമ്മാവൻ കൊണ്ടുതന്ന കളർപ്പെ
ൻസിൽ എഴുതാൻ കൊടുത്തു. പാ
ഠപുസ്തകത്തിൻെറ ഏടുകൾക്കിട
യിൽ സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരുന്ന പ്രിയ
ങ്കരങ്ങളായിരുന്ന മയിൽപ്പീലി
പോലും എടുത്തു കൊടുത്തു. ഉണ്ണ്യേ
ട്ടൻ ഒന്നും വാങ്ങിയില്ല. ഒരു വാക്കു

സന്ദേശം—ഒരു ടെംപെറാചിത്രം

സ്വെറ്റോസ്ലാവ് റോറിക്ക്—2

ഭാരതീയചൈതന്യം ക്യാൻവാസിൽ പകർത്തിയ റഷ്യൻ കലാകാരൻ

കെ. പീ. പത്മനാഭൻതമ്പി

ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി 1936-ൽ ലക്നൌവിൽ വച്ചാണ് സ്വെറ്റോസ്ലാവ് റോറിക്കിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. അവയിൽ മിക്കതും, ഹിമാലയ പർവ്വതസാനുക്കളിലെ മനുഷ്യരുടേയും, പ്രകൃതിയുടേയും, ഭാവോജ്ജ്വലമായ, വർണ്ണശബളമായ, നിദർശനങ്ങളായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ഒന്നാംകിട ചിത്രകാരന്മാരും, കലാനിരൂപകന്മാരും, ആ ചിത്രങ്ങളെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചു. ഭാരതത്തിന്റെ ബാഹ്യസൗന്ദര്യത്തിലും, ആന്തരചേതനയിലും, ആകൃഷ്ടനായ സ്വെറ്റോസ്ലാവ് റോറിക്ക് 1945-ൽ സുവിദിതയായ, അതിരൂപവതിയായ, ദേവികാറാണിയെ (മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറിന്റെ അനന്തിരവളെ) വിവാഹം ചെയ്തു. (നിക്കോളാസ് റോറിക്കിനെ 1920-ൽ ലണ്ടനിൽ വച്ച് മഹാകവി ടാഗോർ സന്ദർശിക്കയും, ആ വിശ്വചിത്രകാരനെ ഇന്ത്യയിൽ വന്ന് താമസിക്കണമെന്ന് പ്രേരിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.) 1945 നു ശേഷം സ്വെറ്റോസ്ലാവ് റോറിക്ക് ഇന്ത്യയിൽതന്നെ—കുളു, ഡെൽഹി, ബാംഗ്ലൂർ, എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ—സ്ഥിരമായി താമസമുറപ്പിച്ച് തന്റെ ഉദാത്തമായ കലാസപര്യ അഭംഗുരമായി തുടർന്നു പോരുന്നു. കുലീനയും, സംസ്ക്കാരസമ്പന്നയും, ചലച്ചിത്രലോകത്തിലെ മുടിചൂടിയ മഹാറാണിയും ആയ ദേവികാറാണിയുമായുള്ള ദാമ്പത്യബന്ധം, സ്വെറ്റോസ്ലാവിന്റെ കലാഭാവനയുടെ ചൈതന്യഭാസുരമായ പ്രകാശനത്തിന് അതിസമർത്ഥമായ ഉത്തേജനം നൽകി. 1945-നുശേഷം സ്വെറ്റോസ്ലാവ് രചിച്ചിട്ടുള്ള ചിത്രങ്ങളിലെ പ്രമേയങ്ങളെല്ലാം സമ്പൂർണ്ണമായും, ഭാരതീയമാണ്. അന്യാദൃശമാണ് ജീവൽസ്പർശിയായ അവയിലെ ആത്മാവിഷ്ക്കരണം. ഭാരതീയ ചിത്രകാരന്മാരിൽ അത്യുന്നതനായിട്ടാണ് കലാലോകം ഇന്ന് സ്വെറ്റോസ്ലാവിനെ സ്നേഹാദരസമന്വിതം പരിഗണിക്കുന്നത്.

1960-ൽ സ്വെറ്റോസ്ലാവ് റോറിക്കിന്റെ ഭാരതസ്പർശിയായ അമൂല്യചിത്രങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരം ഡൽഹിയിൽ പ്രദർശിക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടു മാസങ്ങളോളം നീണ്ടുനിന്നതും, ലക്ഷക്കണക്കിനു് സന്ദർശകർ കണ്ടു് ആസ്വദിച്ചതും, ആയ ആ പ്രദർശനം കലാലോകത്തിലെ ഒരു വിശിഷ്ടസംഭവമായിരുന്നു. കലാരസികനായിരുന്ന പണ്ഡിററ് ജവഹർലാൽനെഹ്റു മൂന്നു തവണ ആ പ്രദർശനം കാണുകയും ചിത്രങ്ങളെപ്പററി ഉജ്ജ്വലമായ ആസ്വാദനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുന്ദരമായ സാഹിത്യശൈലിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പണ്ഡിററ് ജവഹർലാൽനെഹ്റു, ഡാക്ടർ രാധാകൃഷ്ണൻ, ദേവികാറാണി എന്നിവരുടെ ഛായാചിത്രങ്ങളും, ഹിമാലയത്തിലെ മഞ്ഞണിഞ്ഞ മലകൾ, അവിടത്തെ ഗ്രാമവാസികൾ, അവരുടെ ജീവിതചര്യകൾ, ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ വയലുകൾ, ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ വർഗ്ഗക്കാരുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ചിത്രങ്ങളായിരുന്നു അവയിൽ ഭൂരിപക്ഷവും. തന്റെ പിതാവിന്റെ ആത്മീയശക്തി നിറഞ്ഞ സർഗ്ഗാത്മക സമ്പുഷ്ടതയും, രൂപഭദ്രതയും, വർണ്ണവിന്യാസ പ്രതിഭയും, തനിക്ക് സ്വകീയമായ പ്രസാദാത്മകത്വവും, ജീവിതനിരീക്ഷണ നൈപുണ്യവും, സ്വെറ്റോസ്ലാവിന്റെ ചിത്രങ്ങളിൽ (ഇവ Oil Colours, Tempera colours എന്നിവയിലാണ് രചിച്ചിട്ടുള്ളത്.) തെളിഞ്ഞുകാണാം. സാങ്കേതികപാടവം, മൌലികമായ സർഗ്ഗശക്തി, ആത്മീയചേതന, വർണ്ണാനുവർണ്ണ പ്രയോഗത്തിലുള്ള ധീരത, എന്നിവയിലെല്ലാം അത്ഭുതപൂർവ്വമായ, അതിശയകരമായ, വ്യക്തിത്വം പുലർത്തുന്നവയാണ് കലയുടെ ഉന്നതമേഖലകൾ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള സ്വെറ്റോസ്ലാവിന്റെ കൃതികൾ. യഥാതഥം, പ്രതിരൂപാത്മകം, കാല്പനികം എന്നീ വ്യത്യസ്ത കലാശൈലികളുടെ ശാലീനസുന്ദരമായ, അർത്ഥപുഷ്ടമായ, വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ, ഒരു അനുരഞ്ജനമാണ് സ്വെറ്റോസ്ലാവ് റോറിക്കിന്റെ ഹൃദയഹാരിയും, രസനിഷ്യന്ദിയും, ചിന്താനിർഭരവും, ആയ കല. ലളിതോജ്ജ്വലമായ വരകളുടേയും, ശക്തിയേറിയ വർണ്ണങ്ങളുടേയും, വിശ്വവശ്യമായ പ്രയോഗത്തിൽ അതുല്യമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യംനേടിയ ഭാവനാസമ്പന്നനായ ക്രാന്തദർശിയും, മനുഷ്യസ്നേഹിയായ, വിശ്വപ്രേമിയായ, ഒരു കലാകാരനു് ചിത്രകലയിലെ സങ്കീർണ്ണമായ യാതൊരു 'ഇസ'ങ്ങളേയും അവലംബിക്കാതെ പ്രേക്ഷകന്റെ കണ്ണു്, മനസ്സ്, ഹൃദയം, ബുദ്ധി, എന്നിവയെയെല്ലാം പ്രവൃത്ത്യുന്മുഖമാക്കുന്നതിനു് പ്രാഭവമുള്ള അന്തർമുഖത്വപരമായ ചിത്രങ്ങൾ രചിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുണ്ടെന്നാണ് സ്വെറ്റോസ്ലാവിന്റെ ചിത്രരചനാശൈലി തെളിയിക്കുന്നതു്. കലാലോകത്തിൽ പരക്കെ ഒരു മഹാത്ഭുതമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട നിരതിശായിയായ, അനനുകരണീയമായ, "റോറിക്ക് ശൈലി" മറെറല്ലാ ശൈലികളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, സമുന്നതമായി, നിലകൊള്ളുന്നുവെന്ന പരമാർത്ഥം ഡെൽഹിയിലെ ചിത്രപ്രദർശനം ഉൽഘോഷിച്ചു. ദാർശനികനായ ഡാക്ടർ രാധാകൃഷ്ണൻ ഈ പ്രദർശനം കണ്ടിട്ടു് അവയിലെ പ്രമേയം, പ്രതിപാദനം, അന്തർമുഖത്വം, എന്നിവയുടെ വൈശിഷ്ട്യത്തെ പ്രകീർത്തിച്ചു.

സോവിയററ് ഗവമ്മെൻറിന്റെ തലവനായ ക്രൂഷ്ചേവ് ഈ ചിത്രങ്ങളുടെ ദർശനത്തിൽ ഹർഷാള്ളുതപരതന്ത്രനായി. പണ്ഡിററ് നെഹ്റുവിന്റേയും, ഡാക്ടർ രാധാകൃഷ്ണന്റേയും സജീവമായ ഛായാചിത്രങ്ങൾ കണ്ടു് ക്രൂഷ്ചേവ് വികാരാധീനനായി. പ്രതിബന്ധങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്താതെ, അവയ്ക്കെതിരായി, സന്ധിയില്ലാത്ത സമരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു് മുന്നേറുന്ന ധിഷണാശാലിയായ, ധീരസാഹസികനായ മനുഷ്യനേയും വിവിധഭാവരൂപങ്ങളിലുള്ള പ്രകൃതിയേയും അവരുടെ ബാഹ്യരൂപത്തിനും ആന്തരചേതനയ്ക്കും സമുചിതമായ പ്രാധാന്യം നൽകി വികാരോഷ്മളമായി, കലാസുഭഗമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ ജീവിതനിരീക്ഷണപടുവായ സ്വെറ്റോസ്ലാവിനുള്ള അനിതരസാധാരണമായ നൈപുണ്യത്തെ ആ രാഷ്ട്രത്തലവൻ അഭിമാനപുരസ്സരം, സ്നേഹവാത്സല്യപൂർവ്വം, അഭിനന്ദിക്കുകയും, കലാകാരനെ തന്റെ ചിത്രങ്ങൾ റഷ്യയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു് പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നു് നേരിട്ടു്, ഔദ്യോഗികമായി, ക്ഷണിക്കയും ചെയ്തു. സ്വെറ്റോസ്ലാവ് രചിച്ച "കേരളീയ സ്ത്രീകളുടെ അദ്ധ്വാനം" എന്ന ചിത്രം—കേരളത്തിലെ ഗ്രാമീണവനിതകൾ കററപെറുക്കി കെട്ടുന്നതു്—ക്രൂഷ്ചേവ് വിലയ്ക്കുവാങ്ങി തന്റെ ചിത്രശേഖരത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിലെ പ്രഥമ ബഹിരാകാശ സഞ്ചാരിയായ മേജർ ഗഗാറിൻ റോറിക്കിനാൽ വിരചിച്ച ഹിമാലയത്തിലെ പ്രകൃതിദൃശ്യങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു് വികാരാധീനനായി ഉൽഘോഷിച്ചതു്—താൻ പ്രസ്തുത ചിത്രങ്ങളിലെ ആകാശാവിഷ്ക്കരണത്തിൽ ദർശിക്കുന്ന അലൌകികമായ, ജാജ്വല്യമാനമായ, ആർഷ ചൈതന്യം നിറഞ്ഞ, വർണ്ണശബളത്വവും, അവയിൽനിന്നു് തനിക്കു് ലഭ്യമാകുന്ന ആനന്ദാനുഭൂതികളും, തന്റെ ബഹിരാകാശയാത്രയിൽ ആകാശത്തിൽ തനിക്കു കാണുവാനും അനുഭവിക്കാനും, കഴിഞ്ഞുവെന്നാണ്. ഒരു സമുന്നത കലാകാരന്റെ അന്തർമുഖത്വത്തിനും, ഭാവനാപാരമ്യത്തിനും ഇതിലുപരിയായി ഒരു പ്രശംസ ലഭ്യമല്ല. ധീരസാഹസികനായ ബാഹ്യാകാശസഞ്ചാരി തന്റെ മാംസചക്ഷുസ്സുകളിലൂടെ കണ്ടതു്. അന്തർമുഖത്വസമ്പന്നനായ കലാകാരൻ സ്വെറ്റോസ്ലാവ് തന്റെ ഭാവനയിലൂടെ ദർശിച്ചു. ഉത്തുംഗപ്രഭാവനായ, തത്വജ്ഞാനിയായ, ഭാരതീയ ചിന്തയുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിച്ച ഒരു ചിത്രകാരനു മാത്രമേ ഇതു് സാദ്ധ്യമാകൂ. കലയുടെ അഭൌമവും, അദൃശ്യവും, ആയ ചേതനയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ രാഷ്ട്രവിധാതാക്കളായ പണ്ഡിററ് നെഹ്റു, ഡാ: രാധാകൃഷ്ണൻ, ക്രൂഷ്ചേവ് എന്നിവരും, ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു സാഹസികയത്നം വിജയപൂർവ്വം നിർവ്വഹിച്ച ആദ്യത്തെ ബാഹ്യാകാശ സഞ്ചാരിയും, ആനന്ദാനുഭൂതികൾ കണ്ടെത്തിയതിൽ അത്ഭുതത്തിനു് അവകാശമില്ല. ഈ അവസ

(ശേഷം 16-ാം പേജിൽ)

ദേവികാറാണി
സ്വെറ്റോസ്ലാവ് റോറിക്ക് വരച്ച ഒരു എണ്ണഛായചിത്രം

"മനുഷ്യാ—ഇതു കാണുക"—റോറിക്കിന്റെ ഒരു ചിത്രം

മാക്സിംഗോർക്കിയുടെ കഥാനായകനു് ഒരു കത്തു് ———

(കഴിഞ്ഞലക്കത്തിൽനിന്നു തുടർച്ച)

അപ്പോൾ, ലെനിന്റെ ആത്മാവുമായി സോവ്യററജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗധേയം പുതിയ പതനങ്ങളിലേയ്ക്കു വിളിച്ചുണർത്തിയെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ച നികിതാ ക്രൂഷ്ചേവ് പോയി. പോയി എന്നു പറയാമോ പ്രിയപ്പെട്ട പാവെൽ? പോക്കിയതല്ലേ? അദ്ദേഹത്തെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തതല്ലേ? ആയിരുന്നു എന്നു കരുതുവാനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഞാൻ പറയാം:

—ഒരു വിശ്രമ സ്ഥലത്തുനിന്നു വിളിച്ചുവരുത്തി, നിർദ്ദയമായ വിമർശനത്തിനു വിധേയനാക്കി, ക്രൂഷ്ചേവിനെ ഗളഹസ്തം ചെയ്തതായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരുന്നില്ലേ?

—അദ്ദേഹം പ്രസീഡിയം ഹാളിൽനിന്നു്—അല്ലെങ്കിൽ ആ വിമർശനം നടന്ന ഏതെങ്കിലും ഹാളിൽനിന്നു—പുറത്തേയ്ക്കു പോയതു് കർശനമായ പോലീസ് അകമ്പടിയോടുകൂടിയായിരുന്നില്ലേ?

—ഇന്നിപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു വീട്ടുതടങ്കലുകാരനായി കഴിയുകയല്ലേ?

....അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും ഇന്നു് ചുട്ടുകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ? ഇതെല്ലാം പത്രങ്ങളിൽവന്ന റിപ്പോർട്ടുകളാണു്. ഇതൊന്നും ഇന്നുവരെ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. "ക്രൂഷ്ചേവിന്റെ അദ്ധ്യസ്ഥതരം—" എന്നു് ഏതോ പത്രപ്രതിനിധിയോടൊ മറെറാ ഏതോ സോവ്യററ വക്താവു പറഞ്ഞതായി കണ്ടു. ഞാൻ അതിൽ തല്പരനല്ല. ക്രൂഷ്ചേവിന്റെ വീട്ടുമേൽ വിലാസം എനിയ്ക്കാവശ്യമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽവിലാസം എനിയ്ക്കറിയാം— റഷ്യ; ഗോർക്കിയുടേയും പാവേലിന്റെയും സോഷ്യലിസ്ററ റഷ്യ!

ഇനിയും വല്ലതുമുണ്ടോയെന്നു് നിശ്ചയമില്ല. ഉണ്ടായിരിയ്ക്കാം; പക്ഷെ. ആ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൂലസ്രോതസ്സ് എനിക്ക കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. മാർക്സും, എംഗൽസുംമാത്രമല്ല ലെനിനും, ഗോർക്കിയും എല്ലാം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചകാര്യങ്ങളിൽകൂടിയാണു് ആ 'അപൂർവ്വ' സുന്ദരമായ അന്തർധാരയിലേയ്ക്കു് എനിക്ക ദർശനം ലഭിച്ചതു്. അതു് മറെറാന്നുമല്ല—മനുഷ്യനെ, മനുഷ്യമഹത്വത്തെ, മനുഷ്യപ്രയത്നത്തെ, മാനിക്കാതെ തുടങ്ങുന്നതും നടത്തുന്നതും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒന്നും മാർക്സിസമല്ല. മറിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, മാർക്സിസം മനുഷ്യത്വത്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി മനുഷ്യത്വത്തിലേയ്ക്കു യാത്ര ചെയ്യുന്ന മാനവധർമ്മശാസ്ത്രമാണു്. എങ്കിൽ ഒരു ചോദ്യംകൂടി ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ: റഷ്യയ്ക്കും ലോകത്തിനും മഹനീയ സേവനങ്ങളർപ്പിച്ച നികിതാക്രൂഷ്ചേവിനെപ്പററി, അദ്ദേഹത്തെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തപ്പോഴും, ഒരു നല്ല വാക്കു പറയാൻ, ആ മനുഷ്യ മഹത്വത്തെയും പ്രയത്നത്തെയും ഒന്നു സ്മരിക്കുവാൻ, റഷ്യയുടെ പുതിയ ഭരണാധികാരികൾ തയ്യാറാവാഞ്ഞതു്, അങ്ങും ഞാനും സ്നേഹിക്കുന്ന മാർക്സിസത്തിനു ചേർന്നതാണോ? മാർക്സിനോ ലെനിനോ ഗോർക്കിയ്ക്കോ മനസ്സുഖമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വാസനയുംവഴക്കവുമാണോ അതു്? മനുഷ്യൻ തെററുകൾകൊണ്ടുംകൂടി ലക്ഷണയുക്തനാവണമെന്നു് ഞങ്ങളുടെ തർക്കശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു നിഗമനമുണ്ടു്. അത്രയും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഒരു പക്ഷേ കുറെ തെററുകൾ ചെയ്തിരിക്കാം ക്രൂഷ്ചേവു്; ഉണ്ടോ?

ഒരു ചോദ്യംകൂടി ഇതിന്റെ ഭാഗമായി ചോദിയ്ക്കട്ടെ. ചരിത്രം ഛായിച്ച ഓർമ്മയിൽനിന്നു ചോദിച്ചുപോവുകയാണു്. സ്പെയിനിൽ ജനിച്ചു്, റോമൻ രാജധാനിയിൽ ജീവിച്ചു്, ഒടുവിൽ നീറോയുടെ ഗുരുനാഥനായിത്തീർന്ന ആ പ്രസിദ്ധ തത്വജ്ഞാനി ലൂസിയസ് സെനിക്കായെ അങ്ങു കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഒടുവിൽ സെനിക്കാ നീറോചക്രവർത്തിയുടെ നീരസത്തിനു പാത്രമായി. ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ കൊന്നില്ല. തന്നത്താൻ വിഷംകുടിച്ചു മരിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യം കൊടുത്തു ....സെനിക്കാ ആത്മഹത്യചെയ്തു.... ചരിത്രത്തിന്റെ മറെറാരു കാലഘട്ടത്തിൽ റഷ്യയിലെ ഏതോ ഒരു രാജ്ഞി, തന്റെ അന്തേവാസിയും മന്ത്രിപദവി വഹിച്ചിരുന്നയാളുമായ ഒരു കാമുകനെ, ആത്മഹത്യചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്.........ഹിററ്ലറുടെ കൈയിൽ പ്രസിദ്ധനായ റോമ്മലിനു് എന്താണു കിട്ടിയതു്? ഹിററ്ലർ റോമ്മലിനെ വധിച്ചില്ല. അതിനു ധൈര്യം വന്നില്ല. പക്ഷെ എസ്. എസ്. മേധാവികളുടെ കൈയിൽ ഒരു പൊതി വിഷം കൊടുത്തയച്ചു ....അങ്ങയുടെ നാട്ടിലെ പുതിയ ഭരണാധിപൻമാർ ക്രൂഷ്ചേവിനെ കൊന്നില്ല........

അധികാരത്തിൽനിന്നു നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെട്ട ക്രൂഷ്ചേവ് വധിക്കപ്പെട്ടില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണു്? മററു പലരാജ്യങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്ററപാർട്ടികളും ആ മഹാശയനായ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്റെ സേവനത്തെ ആദരവോടെ സ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. സോവ്യററ് നേതാക്കൾ ക്രൂഷ്ചേവിന്റെ സംഭാവനകളെപ്പററി രണ്ടക്ഷരം ഉരിയാടണമെന്നു് പല പാർട്ടികളും അഭ്യർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു. അതൊന്നും അർത്ഥശൂന്യമായ സ്വരങ്ങളല്ല. എന്നാലും അവ ടങ്കം ക്രൂഷ്ചേവിനെ മനസാ തിരസ്കരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു എനിക്ക വിശ്വാസമില്ല. അതുണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അതു് ഞാൻ വിടുന്നു. ക്രൂഷ്ചേവ് വധിക്കപ്പെടാതിരുന്നതു് ഇതൊന്നുകൊണ്ടുമല്ല. അതിനു കാരണം ക്രൂഷ്ചേവ്തന്നെയാണു്. അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വന്നാൽ തലോടുകയും ഫയറിംഗ്സ്ക്വാഡിനെ ഏല്പിക്കുകയുമാണു് ഒരൊററ മാർഗ്ഗമെന്നു് ക്രൂഷ്ചേവ് വിശ്വസിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം അധികാരത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം ഏതാനും കരിഞ്ചന്തക്കാർ മാത്രമാണു റഷ്യയിൽ കഴുവിലേറിയതു്. മറെറന്തെങ്കിലും നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ശത്രുക്കളായി മാറിനിന്ന ചൈനാക്കാർപോലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്ററാലിൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ക്രൂഷ്ചേവു് അധികാരത്തിൽ വന്നിരുന്നെങ്കിൽപോലും സ്ററാലിനെ ഫയറിംഗ് സ്ക്വാഡിനു കൊടുക്കുമായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാൻ തക്ക ഒരു കാര്യവും ക്രൂഷ്ചേവു് യുഗത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ല..... ....ഇല്ല പാവെൽ.......ലെയെ അധികാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള കൊലപാതകങ്ങളിൽ നിന്നു വീണ്ടെടുത്തതു് അദ്ദേഹമാണു്. ആ ക്രൂരമായ നയം വീണ്ടും ആരംഭിക്കുവാൻ ആർക്കും ധൈര്യം വരികയില്ല............

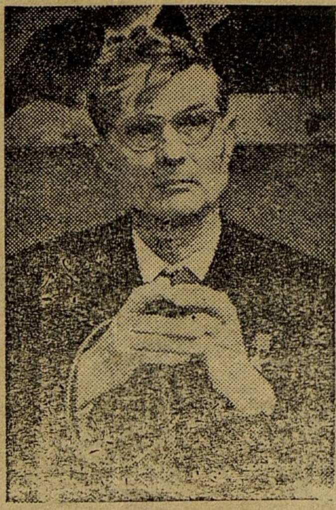

1 സുസ്ലോവു്
2 ബ്രെഷ്നേവു്
3 കോസിജിൻ

അപ്പോൾ, നികിതാക്രൂഷ്ചേവിനെ മാന്യമായി ജീവിച്ചിരിക്കാൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു് റഷ്യയുടെ പുതിയ ഭരണമേധാവികൾക്കു് അവകാശപ്പെടാൻ അർഹതയുണ്ടോ? ഇല്ല. സ്വന്തം മനുഷ്യത്വംകൊണ്ടു്, എതിർ പക്ഷത്തിന്റെ ക്രൂരതയെ പരാജയപ്പെടുത്തിയ ഒരു

പ്രിയപ്പെട്ട പാവേൽ, ———

ആദ്യം മനുഷ്യൻ നന്നാവണമെന്ന ആ മഹാ സത്യം അങ്ങയുടെ നാടു് എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു...........

പാവേൽ, ഞാൻ മാർക്സിസം മറിച്ചുനോക്കിയിട്ടുണ്ടു്. എനിക്ക മനസ്സിലാവാത്ത ഭാഗങ്ങൾ അതിൽ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു് തുടച്ചുമാററത്തക്കവണ്ണം, അത്ര പാതകം റഷ്യയോടും ലോകത്തോടും അദ്ദേഹം ചെയ്തുവെന്നു് അങ്ങു കരുതുന്നുവെല്ലാം ഞാൻ വിടുന്നു. റഷ്യയിൽ ക്രൂഷ്ചേവു് ഗളഹസ്തം ചെയ്യപ്പെട്ടതോടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റപാർട്ടി നേതൃത്വത്തോടൊപ്പം റഷ്യൻജനത ഒന്ന

— വൈക്കം ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ

ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ പൗരുഷപ്രതിഭയുടെ ആഴം എത്രകണ്ടാണെന്നു ബർണാഡ്ഷായ്ക്കുശേഷം ഇരുപതാംനൂററാണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയതു ജീൻപാൾ സാർത്രെയിലൂടെയാണു്. പക്ഷേ ഷാ ലോകത്തെ മുഴുവൻ അടച്ചു പ

ജീൻപാൾ സാർത്രേ—

ഒന്നിനുവേണ്ടിയും ആത്മചൈതന്യം നഷ്ടപ്പെടുത്താത്ത സാഹിത്യകാരൻ

ച്ചിക്കാനും ആ പുച്ഛത്തിനു മുകളിൽ താൻ എന്ന വ്യക്തിപ്രതിഭാസത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനും ശ്രമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ, പ്രഖ്യാപനങ്ങളിൽ, പ്രവൃത്തികളിൽ ജീവിത ശൈലിയിൽ ഒക്കെത്തന്നെ ഒരു അതീതബോധത്തിന്റെ പരുഷസ്വരമാണു ലോകത്തിനു കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു്. ഷായിൽകണ്ട സാഹിത്യകാരന്റെ അദൃശ്യ വ്യക്തിത്വം ഒരു പടികൂടികടന്നു സാർത്രേയിലൂടെ ലോകം മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ ഷായിൽനിന്നും ഓരോ അണുവിലും അക്ഷരത്തിലും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ മുഴുവൻ ആഴവും അന്തഃചൈതന്യവും നിറഞ്ഞ ഒരു അപൂർവ്വ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഓമനത്വം തുളുമ്പുന്ന മുഖം തൊട്ടുമുന്നിൽ തെളിഞ്ഞുവന്നു. ആ മുഖം ഇരുപതാംനൂററാണ്ടിലെ സാഹിത്യപ്രതിഭയുടെ ഏററവും വലിയ നേട്ടവും നിദർശനഫലകവുമായിത്തീർന്നതിലത്ഭുതമില്ല.

സാർത്രേ നോബൽസമ്മാനം നിരസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന വാർത്ത പുറത്തുവന്നപ്പോൾ അത്ഭുതമീലിതങ്ങളായ മിഴികളുമായി ലോകം നിന്നുപോയി. തുടർന്നു അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെയൊരു തീരുമാനം കൈക്കൊള്ളാനുണ്ടായ കാരണമറിഞ്ഞപ്പോൾ അഭിമാന രോമാഞ്ചമണിഞ്ഞുനിന്ന ലോകം ധീരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ സാഹിത്യകാരന്റെ അന്തഃസത്തയുടെ അനുരണനങ്ങളാണു മുഴങ്ങിക്കേട്ടതു്.

1901 ൽ ആരംഭിച്ച നോബൽ സമ്മാനത്തിന്റെ ചരിത്രം രണ്ടു നിരസനങ്ങളെക്കടന്നാണു സാർത്രേയിലെത്തിയതു്. ബർണാർഡു ഷായുടെയും പാസ്റ്റർനാക്കിന്റെയും നിരസനങ്ങൾക്കു പിന്നിൽ ലോകത്തിനു നന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു വ്യക്തിയും ഒരുരാഷ്ട്രവുമുണ്ടായിരുന്നു. സാർത്രേയിലേക്കു കടന്നപ്പോൾ വ്യക്തിക്കും രാഷ്ട്രത്തിനും പ്രസക്തിയില്ലാതായി. സാഹിത്യവും സാഹിത്യകാരനും സർവ്വോപരി പ്രതിഷ്ഠനേടി.

——

സമരധീരന്റെ സംതൃപ്തിയോടെ സെറാഫിമോവിച്ചു് തെരുവിലെ ആ ചെറിയ ഭവനത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു് ക്രെംലിനിലേയ്ക്കു നോക്കാം.......ഇതു പറയുമ്പോൾ ഒരു ബ്രെഷ്നേവിനെയോ കോസിജിനെയോ സുസ്ലോവിനെയോ ഹൃദയശൂന്യന്മാരാക്കി ചിത്രീകരിക്കുകയല്ല. സോവ്യററ ഭരണകൂടത്തെപ്പററി, അതു ശീലിച്ചുപോന്ന പെരുമാററത്തെപ്പററി, ഉള്ള വിചാരം ഉള്ളിൽ പൊന്തിവരികയാണു്. എതിരാളിയെ നിഗ്രഹിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നു റഷ്യ മിക്കവാറും രക്ഷപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, എതിരാളിയെ മാനസികമായി നിഗ്രഹിക്കുകയും അയാളെപ്പററിയുള്ള സകല സ്മരണകളും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വാസന നിലനിൽക്കുകയാണു്. അല്പം തെററു കണ്ടാൽ, ആ തെററിന്മേൽ അഭിപ്രായഭേദമുണ്ടായാൽ, ജയിക്കുന്നവർ തോൽക്കുന്നവനെപ്പററി ഒരക്ഷരം നല്ലതു പറയാൻ

(ശേഷം 10-ാം പേജിൽ)

FROM

K. P. Padmanabhan Tampy, B. A.,

(ART CRITIC, ART COLLECTOR, AUTHOR)

NEW LODGE, CHETTIKULANGARA,

TRIVANDRUM-1. (Phone: 4420)

(KERALA - INDIA)

KAUMUDI WEEKLY,TRIVANDRUM, Kerala, dated 2nd November 1964, for the first part of an article on SVETOSLAV ROERICH By K.P.Padmanabhan Tampy. Please see page 9.

REGISTERED Reg. No. K. 420 20 P.
PHONE Office 2128 Editor: 4166

കൗമുദി വാരിക

പത്രാധിപർ കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ
തിങ്കളാഴ്ചതോറും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതു്

വാല്യം 14 1964 നവംബർ 2 തിങ്കൾ ലക്കം 8

മാക്സിംഗോർക്കിയുടെ കഥാനായകനു് ഒരു കത്തു്

...ിയപ്പെട്ട പാവെൽ,

പരിചയമില്ലാത്ത ഒരുത്ത
...ൻെറ കത്താണിതു്. അതുകൊണ്ടു്
...മല്യം എന്നെ ഞാൻ പരിചയപ്പെ
...ത്താം. ഞാൻ ഒരു ഭാരതീയനാ
...ണ്. റഷ്യയിലെ ഒക്ടോബർ വി
...വത്തിൻെറ മാഹാത്മ്യം മനസ്സി
...ാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള, ലോകം
...ടെ തീരത്ത സോഷ്യലിസ്ററു
...താങ്ങൾ മാനവരാശിക്കു് എന്തു
...ൽകുമെന്നു ബോധ്യമുള്ള, ഒരു ഭാ
...രതീയനാണു്. അതിൽ കൂടുതലൊ
...ം പറയാനില്ല. വിപ്ലവത്തിനു
...ൻപും പിൻപുമുള്ള റഷ്യയിൽ,
...നിക്കേറെയും പരിചയമുള്ള
...രഷ്യൻ അങ്ങാണു്...

സൈബീരിയായിലെ ഇരുണ്ട മണലാരണ്യത്തിൽനിന്നു് നാട്ടിൽ തിരിച്ചുവന്നു. പക്ഷേ "കായികവും മാനസികവുമായ എല്ലാ അടിമത്തങ്ങൾക്കും എതിരായി ഞങ്ങൾ സമരംചെയ്യും" എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടു് കോടതിയിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയ അങ്ങയെ മനുഷ്യരക്തത്തിനു് മൂത്രത്തിൻെറ വിലകല്പിക്കാതെ ഭരണം നടത്തിയ സ്റ്റാലിൻ യുഗം 'പാർട്ടിവിരുദ്ധ നടപടികൾക്കായി' സംശയിച്ചു് വല്ല ചാവേററപ്പടയെയും ഏല്പിച്ചുകളഞ്ഞോ? സഖാവു പാവേൽ വ്ളസോവ്, അങ്ങു് ഇപ്പോൾ റഷ്യയിൽ ഉണ്ടോ? ഓ—ഉ

...പ്പിച്ച ഒരു സംഭവം നടന്നു. അതേത്തുടർന്നു് എൻെറ മനസ്സിലുണ്ടായ ചില വിചാരങ്ങളാണു് ഈ കത്തു്. ആ വിചാരങ്ങൾ അതേപടി എഴുതി അയക്കുന്നു. എൻെറ വാക്കുകൾ ഇടയ്ക്കു വല്ലപ്പോഴും പരുഷമായിപ്പോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങു പരിഭവിക്കരുതു്. ക്രൂഷേവ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടതാണു് ആ സംഭവം. ക്രൂഷേവ് വന്നു, പോയി. അദ്ദേഹം എന്നെന്നും റഷ്യയുടെ അധികാരക്കസേരയിലിരുന്നുകൊള്ളുമെന്നു ഞാൻ ധരിച്ചിരുന്നില്ല. ആരും ധരിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷേ അദ്ദേഹം പോയതുകണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെപ്പററിയല്ല, എനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ട സോഷ്യലിസ്ററു റഷ്യയെപ്പററിയാണു് ഞാൻ ഓർമ്മിച്ചുപോയതു്. ഇന്ത്യാക്കാരനായ എനിക്കു് പലതും ഓർമ്മിക്കാനുണ്ടായി. ചിന്തിക്കാനുണ്ടായി....

ഒരു പഴയ റഷ്യൻ കഥ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ചൂതുകളി ഭ്രമക്കാരനായ മാർഷ്കോ ഖൊമ്യാക്കോവു് എന്നൊരാൾ ഒരു ദിവസം ചൂതുകളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കളിരസംപിടിച്ചു കയറി. രാജാവും മന്ത്രിയും അശ്വങ്ങളും ഗജങ്ങളുമെല്ലാം അങ്ങുമിങ്ങും കുതിച്ചെത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കളിയുടെ മൂർദ്ധന്യത്തിൽ ഖൊമ്യാക്കോവിനു് ഒരു ചിന്താക്കുഴപ്പം പററി—രാജാവിനെയും മന്ത്രിയേയും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിയാതെ കരുനീക്കി. ഒരു നിമിഷത്തിൽ അയാൾക്കു തെററു മനസ്സിലായി. മന്ത്രി വരേണ്ടിടത്തു രാജാവു് കയറിക്കൂടിയിരിക്കുന്നു! ഖൊമ്യാക്കോവ് ആരോടെന്നില്ലാതെ അരിശപ്പെട്ടു. തെററിക്കടന്നുവന്ന ചൂതുപലകയിലെ രാജാവിനെ അയാൾ ശപിച്ചു. ഇന്നത്തെപ്പോലെ അന്നും ചെറുപ്പനക്കികളുണ്ടായിരുന്നു. അവരിലൊരുവൻ ഖൊമ്യാക്കോവിൻെറ ...

കുറിപ്പുകൾ

കേരള രാഷ്ട്രീയവും

ലും ബുദ്ധിപരമായി വികാസംപൂണ്ട ഈ വിഭാഗങ്ങൾക്കുമാത്രമേ സാമൂഹ്യപരിഷ്കാരങ്ങൾക്കുള്ള നേതൃത്വം നല്കാൻ കഴിയൂ എന്ന് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ശാന്തശീതളമായ ഒരു കുളിർകാററായി ഈ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉടലെടുത്തേക്കാം. ചിലപ്പോൾ അതു കാട്ടുതീയുടെയോ കൊടുങ്കാററിൻേറയോ രൂപം കൈക്കൊണ്ടുവെന്നും വരും. രണ്ടായാലും നേതൃത്വം സമൂഹചലനങ്ങളെപ്പററി ബുദ്ധിപരമായി ചിന്തിക്കുന്നവരുടെ കൈയിലായിരിക്കും. അവക്കു ജാതി ഉണ്ടാകും എന്ന് എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. അവർ ഏതു ജാതിയിൽപ്പെട്ടവരുമാകാം. ഒരു ജാതിയിൽപ്പെട്ടവർ കൂടുതലും മറെറാരു ജാതിയിൽപ്പെട്ടവർ കുറവുമാകാം. നിയാമക [illegible]

തിബന്ധങ്ങളും വിസ്മരിച്ച ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നില്ല മന്നത്തുപത്മനാഭൻ. ഞാൻസൂചിപ്പിക്കുന്ന സമൂഹസത്യമതാണ്. അതു് കാണണം. കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ രാജ്യത്തെ കാണാൻ കിഴിഞ്ഞില്ല എന്നാണർത്ഥം.

കേരള രാഷ്ട്രീയത്തിൽ കെ. അയ്യപ്പനെയും ആർ. സുഗതനെയും ഉദ്ധരിച്ച് ദേശീയ പ്രോക്തമാകേണ്ട രാഷ്ട്രീയഭാവി ബോധത്തെപ്പററി കേരളകൗമുദിയിൽ ഒരു മുഖപ്രസംഗം വന്നാൽ അതു ജാത്യതീതമാവുകയില്ല. അതു മനസ്സിലാക്കണം. അതു മനസ്സിലാക്കാത്തതാണ് നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയത്തിൻെറ തകരാറ്.

സെചറോസ്‌ലാവ് റോറിക്ക്
ചിത്രകലയിലെ മഹാപുരുഷൻ

യുഗപ്രഭാവനായ ചിത്രകാരൻ
നിക്കോളാസ് റോറിക്കിന്റെ ദ്വി
തീയപുത്രനാണ് വിശ്വ ചിത്രകലാ
മണ്ഡലത്തിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതി
പ്പിച്ചിട്ടുള്ള സെചറോസ്ലാവ് റോ
റിക്ക്. 1904 ൽ റഷ്യയിൽ ജനി
ച്ച സെചറോസ്ലാവ് റഷ്യ, സ്വീ
ഡൻ, ഇംഗ്ലണ്ട്, അമേരിക്ക, എന്നി
വിടങ്ങളിലെ സുവിദിത കലാകേ
ന്ദ്രങ്ങളിൽ ചിത്രരചനഅഭ്യസിച്ചു.
പത്തൊൻപതു വയസ്സു മാത്രമുള്ള
ഈ യുവ കലാകാരൻ രചിച്ച ചി
ത്രങ്ങൾ അമേരിക്കയിൽ 1923 ൽ
പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കലാലോക
ത്തിന്റെ അത്ഭുതാദരങ്ങൾ കവൻ
ഈ പ്രദർശനം പിൽക്കാലത്ത്
ആഗോള പ്രശസ്തി നേടാൻ തക്ക
വൈഭവമുള്ള ഒരു അനുഗൃഹീത ചി
ത്രകാരനാണ് സെചറോസ്ലാവ്
എന്ന ഉജ്ജ്വലവാഗ്ദാനം നൽകു
ന്നതിനു് പ്രേരകമായി. യൂറോ
പ്പിലും, അമേരിക്കയിലും ഉള്ള പ്ര
ധാനപ്പെട്ട കലാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ
1926-ൽ റോറിക്കിന്റെ ഭാവനാ
നിർഭരവും, വർണ്ണോജ്ജ്വലവും, ആയ
ചിത്രങ്ങൾ (ടെംപറ—Tempera)
എന്ന മാദ്ധ്യമത്തിൽ രചിച്ചവ) പ്ര
ദർശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും അവ അ
നുലഭ ബഹുമതികൾക്ക്
അർഹമാകുകയും ചെയ്തു. 1930 ആ
യപ്പോഴേക്കും സെചറോസ്ലാവ്
റോറിക്ക് അസാമാന്യ പ്രതിഭാശാ
ലിയായ, അതീവ ശ്രദ്ധേയനായ
ഒരു ചിത്രകാരനായി അംഗീകരി
ക്കപ്പെട്ടു.

ഋഷിതുല്യനും, ഭാരതത്തെ സ്നേ
ഹിച്ച് ഭാരതത്തിന്റെ ആത്മീയ
സത്തയെ തന്റെ വിശേചാത്തര
ചിത്രങ്ങളിലൂടെ വ്യാഖ്യാനിച്ച്
ചിന്തകനും, തത്വജ്ഞാനിയും കർമ്മ
യോഗിയും ആയ നിക്കോളാസ് റോ
റിക്കിന്റെ പ്രശാന്തഗംഭീരമായ ബാ
ഹ്യരൂപവും അത്യുദാത്തമായ ആ
ത്മീയചൈതന്യവും സത്യസന്ധമാ
യി ആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ള ഛായാചി
ത്രങ്ങൾ, വ്യക്തിത്വം നിറഞ്ഞ ഒരു
നൂതനശൈലിയിൽ പുത്രനായ
സെചറോസ്ലാവ് വരച്ചിട്ടുണ്ട്.
അവയിൽ ചിലത് ഭുവനപ്രസിദ്ധ
ങ്ങളായ ചിത്രശാലകളെ അലങ്ക
രിക്കുന്നുണ്ട്. 1930-ൽ വെനീസി
ലും 1932 ൽ ന്യൂയോർക്കിലും പ്രദർ
ശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഈ ഛായാചിത്ര
ങ്ങൾ ഭാവന, ഘടന, രചന, എ
ന്നിവയിൽ നിത്യനൂതനവും, നി
രുപമവും, ആണെന്നു് അഭിജ്ഞ
രായ കലാനിരൂപകന്മാർ വിധി
യെഴുതി. ഛായാചിത്രരചനാ വി
ദഗ്ദ്ധന്മാരിൽ പ്രമുഖനാണ് സെച
റോസ്ലാവ് റോറിക്ക് എന്ന ബഹു
മതിക്ക് അവ അനായാസേന വ
ഴിതെളിച്ചു. സെചറോസ്ലാവ് വ
രച്ച തന്റെ പിതാവിന്റെ ശാ
ലീന സുന്ദരമായ ഒരു ഛായാ
ചിത്രം ലോകത്തിലെ ഏററവും
പ്രശസ്തി നേടിയ
Luxembourg art gallery,
paris, ൽ 1936 ജൂൺമാസം സ്വീ
കരിക്കപ്പെട്ടു. തൽഫലമായി അ
ന്നു് 34 വയസ്സ് മാത്രം പ്രായമുള്ള
സെചറോസ്ലാവ് റോറിക്കിനു് അ
വിസ്മരണീയരായ വിശ്വ ചിത്രക
ലാനേതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളായി
ആധികാരികമായ അംഗീകരണം
ലഭിച്ചു. Luxembourg art gall-
ery യിൽ ഒരു ചിത്രം പ്രദശിപ്പി

വിശ്വകലാകാരനായ പിതാവിന്റെ ലോകാരാദ്ധ്യനായ പുത്രൻ

ക്കപ്പെടുകയെന്നതാണ് ഒരു കലാ
കാരനു്, തന്റെ ജീവിതകാലത്താ
യാലും, മരണശേഷമായാലും, ലഭി
ക്കാവുന്നതിൽ ഏററവും ഉന്നതവും,
അഭികാമ്യവും, അസുലഭവും, ആയ
ബഹുമതി. യാതൊരു വിധമായ
പ്രലോഭനത്തിനും, പ്രേരണയ്ക്കും,
കരിക്കലും വശംവദരാകാത്തവരാ
ണു്, ചിത്രങ്ങളെ അവയിലെ ശാ
ശ്വതകലാമൂല്യത്തെ മാത്രം സമ്പൂ
ർണ്ണമായും അടിസ്ഥാനമാക്കി തിര
ഞ്ഞെടുക്കുന്നവരാണ്, ആ ഗ്യാല
റിയുടെ അധികൃതർ. ജീവിച്ചിരി
ക്കുന്ന ഒരു സമുന്നതവ്യക്തിയുടെ
ഛായാചിത്രവും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന
ഒരു പ്രഗത്ഭകലാകാരൻ രചിച്ച ക
ലാശില്പവും ഈ ഗ്യാലറിയിൽ ഏക
കാലത്ത് സ്വീകരിച്ച് പ്രദശിപ്പി
ക്കപ്പെടുകയെന്നുള്ള അപൂവ് ശയ
സ്ക്കരമായ ബഹുമതിക്ക് നി
ക്കോളാസ് റോറിക്കും മകനായ
സെചറോസ്ലാവ് റോറിക്കും പാ
ത്രമായത് വിശ്വകലാ ചരിത്രത്തി
ലെ ഒരു അത്ഭുത പ്രതിഭാസമായി
മഹാസംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നായി,
കരുതപ്പെടുന്നു. അങ്ങിനെ, ചരി
ത്രം സൃഷ്ടിച്ച മൌലികത്വം നിറ
ഞ്ഞ, ഈ അമൂല്യചിത്രത്തിന്റെ
സംരക്ഷണത്തിനായി വിപുലവും,
ശാസ്ത്രീയവും, ആയ പ്രത്യേക സ
ജ്ജീകരണങ്ങളും ആ ഗ്യാലറിയിൽ
ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

നിക്കൊളാസ് റോറിക്കും, അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ സഹധർമ്മിണി ഹെ
ലിനാ റോറിക്കും രണ്ടു പുത്രന്മാരും
പ്രശസ്ത പൌരസ്ത്യ ഭാഷാ
വിജ്ഞാനിയും, ഗവേഷകനും, ആ
യ ഡാക്ടർ ജോർജ്ജസ് റോറിക്കും,
ചിത്രകാരനായ സെചറോസ്ലാ
വ് റോറിക്കും—1935-ൽ ഹിമാല
യത്തിലെ കുളുതാഴ്വരയിൽ നാ
ഗ്ഗർ എന്ന പ്രകൃതിസൗന്ദര്യ നികേ
തനത്തിൽ സ്ഥിരമായി വാസമുറ
പ്പിച്ച് അവരുടെ നിരുപകമമായ
കൃതികളിലൂടെ ഭാരതത്തിന്റെ അ
ക്ഷയമായ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തേ
യും, ആന്തരചൈതന്യത്തേയും,
വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ നിരന്തരം

കെ. പി. പത്മനാഭൻതമ്പി

ദത്തശ്രദ്ധരായി
വർത്തിച്ചു. അസുലഭകലാസിദ്ധിക
ളാൽ അനുഗൃഹീതരായ റോറി
ക്ക് കുടുംബം, കുളുതാഴ്വരയെ
ലോകത്തിലെ സംസ്കാരഭൂപട
ത്തിൽ ശാശ്വതമായി പ്രതിഷ്ഠി
ച്ച് കൃതഹസ്തരായി. പാശ്ചാത്യ
കലാസങ്കേതങ്ങളിൽ പരിശീല
നം നേടി, അവിടങ്ങളിലെ കലാ
മദ്ധ്യമങ്ങളിൽ അതിപ്രഗല്ഭനാ
യിത്തീന്ന, സെചറോസ്ലാവ് റോറി
ക്കിന്റെ കലാസപര്യയ്ക്കു് സവി

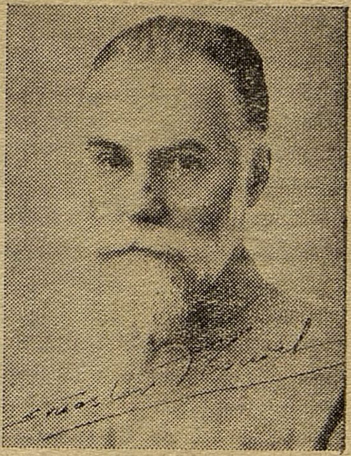

സെചറോസ്ലാവ് റോറിക്ക്

ശേഷമായ ഒരു പരിവത്തനം
സംജാതമാകുന്നതിനു്
അന്തർമുഖത്വം നിറഞ്ഞ ചിത്രകാ
രനായ തന്റെ പിതാവുമായുള്ള
നിത്യ സമ്പക്കവും, ചരിത്രത്തി
ലും, സാഹിത്യത്തിലും, പ്രകീത്തി
ക്കപ്പെട്ട ഹിമാലയ പവ്തനിരകളു
ടെ ദൈനംദിന ദർശനവും, കാര
ണമായി. ഹിമാലയ പവ്തത്തി
ന്റെ വിവിധ ഭാവരൂപ രസാദി
കളെ കലാമൂല്യവും, ഭാവനാവൈ
ശിഷ്ട്യവും, ആത്മാവിഷ്ക്കരണ
പ്രാധാന്യവും, അലതല്ലുന്ന അനവ
ധി കൃതികളിലൂടെ സത്യസുന്ദര
മായി ആവിഷ്ക്കരിച്ച തന്റെ
വിശ്വൈകവന്ദ്യനായ പിതാവി
ന്റെ കലാസപര്യയിൽ സെച
റൊാസ്‌ലാവ് ഒരു പുതിയ ലോ
കം കണ്ടെത്തി. ഭാരതത്തിന്റെ
വിശിഷ്ടവും, വിശുദ്ധവും, യുഗങ്ങ
ളിലൂടെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതും ആയ
ചേതനാപ്രവാഹം തന്റെ പിതാ
വിന്റെ ചിത്രങ്ങളിൽ ദശിക്കാൻ
കഴിഞ്ഞ സെചറോസ്‌ലാവ് ആ
കലാശൈലിയിൽ തന്നെ ചിത്ര
ങ്ങൾ രചിക്കാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങ
നെ സെചറൊാസ്‌ലാവ് റോറിക്കും
ഭാരതവുമായി താദാത്മ്യം പ്രാ
പിച്ചു.

(തുടരും)

—0—

ഏകാന്തതയുടെ അപാരമായ തീരത്തിലൂടെ ആ സാഹിത്യകാരൻ തന്റെ ജീവിതയാത്ര തുടരുകയാണ്. പട്ടണങ്ങൾ, നഗരങ്ങൾ, ചന്ദ്രികയേററു നിശ്വസിക്കുന്ന മരുഭൂമികൾ, യുഗങ്ങളായി ഇരുട്ടു താവളമടിച്ചുപോരുന്ന പ്രാചീന വനാന്തരങ്ങൾ, നഷ്ടജാതകങ്ങളായ സംസ്കാരങ്ങളുടെ കേന്ദ്രങ്ങൾ, എല്ലാം എല്ലാം കടന്നാണ് അദ്ദേഹം ഈ അപൂർവ്വവ്യഗ്രമായ ദീർഘദീർഘയാത്ര തുടരുന്നതു്.

ഇരുട്ടുണ്ടു്, വെളിച്ചമുണ്ടു്, മങ്ങിയ സന്ധ്യകളുണ്ടു്, മൂടൽമഞ്ഞുകളുണ്ടു്. അതിവർഷമുണ്ടു്. വീണുതകരാവുന്ന കീഴ്ക്കാം തൂക്കുകളുണ്ടു്. ഋതുക്കൾ വിരിച്ചിട്ട ശാദ്വലഭൂമികളുണ്ടു്. അവിടെയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ആയിരം ഗീതങ്ങൾ അനുരണനം ചെയ്തു നില്പുണ്ടു്. കാരണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവു് മുഴുവൻ തന്ത്രികളാണ്. ചണ്ടിൽ ഈശ്വരൻ നൽകിയ ഗാനവും........ഈ ഏകാന്തസുന്ദരമായ സപര്യയ്ക്കിടയ്ക്കു അദ്ദേഹം മധുരമധുരമാക്കപ്പെട്ട ഒരു മഹാദുഃഖത്തിന്റെ മുഖത്തത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു—അതാണ് ഭാർഗ്ഗവിയുടെ കഥ. പ്രേമത്തിന്റെ ശവകുടീരം രചിച്ച ഭാർഗ്ഗവിയുടെ കഥ........

ഈ സാഹിത്യകാരൻ മററാരുമല്ല; വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറാണ്.............

ബഷീറിന്റെ അനുഭൂതിയിൽ രൂപംകൊണ്ട, ഭാർഗ്ഗവിയുടെ വിഷാദപൂർണ്ണമായ കഥയാണ്, ''ഭാർഗ്ഗവീനിലയം''........

'ചന്ദ്രതാര'യുടെ ടി. കെ. പരീക്കുട്ടിയാണ് ഇതു ചലച്ചിത്രമാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുള്ള ബഷീറിന്റെ, ആന്തർമുഖമായ ഈ ആത്മഗീതം ചലച്ചിത്രമാക്കാൻ മലയാളത്തിൽ മററാരും ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. ചന്ദ്രതാര അതിനു് ഒരുങ്ങിയിറങ്ങി. അതുകൊണ്ടു് മലയാളത്തിൽ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവിധം സർഗ്ഗീയമായ ഉള്ള ഒരു ചിത്രം നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ചന്ദ്രതാരയെയും പരീക്കുട്ടിയെയും അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഭാർഗ്ഗവീനിലയം കണ്ടിട്ടിറങ്ങിയപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നി: ...

...ത്തെപ്പററി യുഗയുഗാന്തരങ്ങളായി പലരും പറഞ്ഞതുതന്നെ ബഷീറും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ''ഭാർഗ്ഗവി''യിൽക്കൂടി അതു പുതിയ ഒരു രൂപം കൈക്കൊണ്ടു. മനുഷ്യന്റെ ഏററവും മധുരമായ കാവ്യം അവരുടെ ഏററവുംവലിയ ദുഃഖത്തെപ്പററിയുള്ള കാവ്യംതന്നെ. പക്ഷെ, ഏററവും വലിയൊരു ദുഃഖത്തെ പ്രഭാതനക്ഷത്രത്തിന്റെ ഗീതംപോലെ സുഖകരമാക്കിയെടുക്കാൻ മലയാളത്തിൽ ഒരു ബഷീറേ ഉള്ളൂ........''

''ഭാർഗ്ഗവീനിലയം'' നിറച്ചു് ബഷീറുണ്ടു്—അവസാനത്തെ എട്ടുപത്തു മിനിട്ടൊഴിച്ചു്.

പ്രത്യക്ഷത്തിൽത്തന്നെ ഒരു പ്രേതകഥയാണിതു്. പ്രേതലോകവുമായി സാഹിത്യകാരൻ അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിലും നർമ്മസല്ലാപത്തിലും സ്നേഹബന്ധത്തിലുംവരെ ഏർപ്പെടുന്നതായി നാം കാണുന്നു. പ്രേമത്തിനുവേണ്ടി ആത്മാഹുതി ചെയ്ത ഭാർഗ്ഗവിയുടെ പ്രേതമാണ് ഇങ്ങിനെ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു്. മഹൽ, മധുമതി, നെഞ്ചം മറപ്പതില്ലൈ തുടങ്ങി നാം കണ്ടിട്ടുള്ള പ്രേതലോകാനുഭവങ്ങൾ കലർന്ന ചിത്രങ്ങളിൽനിന്നും ''ഭാർഗ്ഗവീനിലയം'' വ്യത്യാസപ്പെട്ടുനില്ക്കുന്നതു് ഈ അംശത്തിലാണ്. ബഷീർ പ്രേതലോകവിശ്വാസിയാണോ എന്നു് നിശ്ചയമില്ല. പക്ഷേ, ഈ കഥയിൽ കാണുന്ന പലതും യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ബഷീർ പലവുരു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്തായാലും ഭൗതിക ജീവിതത്തോടു മുട്ടിയും ഉരുമ്മിയുംവരെ വന്നെത്തിനില്ക്കുന്ന ഒരു അലൗകിക കഥയെ നാം ഇതിൽ, ദർശിക്കുന്നു. അവളുടെ പ്രേതഭാവം നിറഞ്ഞ ദർശനവും സ്വരവും പ്രവൃത്തനവും സം... യം കൂടാതെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കു... ഈ കഥയിൽ. അർത്ഥത്തിൽ അ... ർവ്വമായ ഒരനുഭവം ഒരു സാഹി... ത്യകാരൻ നമ്മുടെ മുൻപിൽ പ... ഞ്ഞുകേൾക്കുന്ന ... തീതിയുണ്ടു... ഈ ചിത്രം കണ്ടുകൊണ്ടിരി... മ്പോൾ. ആ സാഹിത്യകാരൻ ... ഷീറായതുകൊണ്ടു്, അസാധാരണ... രീതിയിലാണ് അതു പറയുന്നതു... പ്രേതലോകത്തെ...

...ക്കുകൾ, വാചകങ്ങൾ; സർവ്വോപരി മാനം ഇടിഞ്ഞുവീണാലും ,,ലോകമെ സലാം!'' എന്നു പറഞ്ഞു കടന്നുപോകാനുള്ള ലാഘവം........അതുകൊണ്ടു് എന്തുണ്ടായി? ഈ ചിത്രം കാണുന്നവർക്കു് പ്രേതലോകത്തെപ്പററി ഭീകരമായി ഒന്നും തോന്നുകയില്ല. തോന്നുന്നതു്, മധുരമധുരമായ ദുഃഖത്തെയും ദുഃഖസങ്കുലമായ ജീവിത മാധുര്യത്തെയും പററിയായിരിക്കും. എനിക്കതിൽ സംശയമില്ല—ആ കഥ തന്നെ നോക്കൂ:

ലോകം ധാരാളം കണ്ടു്, ലോകത്തെപ്പററി നല്ല അഭിപ്രായവുമായി ആ സാഹിത്യകാരൻ അറബിക്കടലിന്റെ അരികിലുള്ള ആ ചെറിയ പട്ടണത്തിൽ വരുന്നു. (സാഹിത്യകാരൻ ചെറുപ്പക്കാരനും അവിവാഹിതനുമാണ്) ,,ഭാർഗ്ഗവീനിലയം'' എന്ന ഒരു ചെറിയ മാളിക വീടു് അയാൾ വാടകയ്ക്കെടുക്കുന്നു; സ്നേഹിതന്മാരോടു പലരോടും പറഞ്ഞിട്ടും ഒരു വീടുകിട്ടാതെ, ഒടുവിൽ സ്വന്തമായി ഒന്നു സമ്പാദിച്ചതിന്റെ സംതൃപ്തിയോടെ അയാൾ അവിടെ പൊറുതി തുടങ്ങുന്നു. ഒരുകാലമായി ആരും പാർക്കാതെ കിടന്ന ആ മാളിക, അടിച്ചുവാരി തൂത്തുവെടിപ്പാക്കി. അപ്പോൾ പുറകിൽ ഇരുട്ടു മൂടിയ ഒരു കിണർ. ഒരു കല്ലെടുത്തു് അതിലിട്ടുനോക്കി. ശരി. വെള്ളമുണ്ടു്...............

സാഹിത്യകാരൻ പോസ്റ്റുമാനെ കണ്ടു് അഡ്രസ്സുകൊടുത്തു. ഭാർഗ്ഗവീനിലയം എന്നുകേട്ടപ്പോൾ അയാൾ ഞെട്ടി ദൂരത്തോടി. ഹോട്ടൽഉടമസ്ഥൻ നടുങ്ങിവിറച്ചു. സ്നേഹിതന്മാരുടെ അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ അവർ ഭയംകൊണ്ടു വെറുങ്ങലിച്ചു നിന്നു. ഭാർഗ്ഗവീനിലയത്തിൽ താമസിക്കുന്നതു്...

...ല്ല. ''ഭാർഗ്ഗവീനിലയ''ത്തിൽ താമസം തുടർന്നു. ഭാർഗ്ഗവിയെ അയാൾ ''ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടി'' എന്നു് ഓമനസ്വരത്തിൽ വിളിക്കും. ഇറങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ അവളോടു് യാത്ര ചോദിക്കും. കയറിവരുമ്പോൾ വന്ദനം പറയും........

ഒരു വാർത്ത അയാൾ അറിയുന്നു. ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടിയെ, അവളുടെ അമ്മാവന്റെ മകൻ 'എം. എൻ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന എം. നാരായണനും സ്നേഹിച്ചിരുന്നു........

അപ്പോൾ അതു് ഒരു കഥയാണ്—സാഹിത്യകാരനു തോന്നി. ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടിയുടെ കഥ എഴുതാൻ അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു. അദൃശ്യയായ, അജ്ഞാതയായ അവളെ വിളിച്ചു് അയാൾ അതറിയിക്കുന്നു. അതോടെ ആ മാളികയിൽ അവളുടെ മായാവ്യാപാരങ്ങൾ പലതും നടന്നുതുടങ്ങുകയാണ്. നനച്ചു നിവർത്തിയിട്ട തോർത്തു് വിതർന്നുവരും. ചന്ദനത്തിരികൾ തന്നത്താൻ കത്തും. ഗ്രാമഫോൺ റെക്കാർഡുകൾ സ്വയം പ്രവർത്തിക്കും. ഇതൊന്നും സാഹിത്യകാരൻ അറിയുന്നില്ല.

ആരോ ഒരു മുറിയുടെ ജനാല കുത്തിത്തുറന്നു്, അകത്തു കയറാൻ ശ്രമിച്ചു. സാഹിത്യകാരൻ പുറകേചെന്നു. ആരുമില്ല. തുറക്കാത്ത ഒരു മുറി അയാൾ കുത്തിത്തുറന്നു. എലികൾ, വാവലുകൾ, ഒരു സിത്താർ, ചിലങ്ക, ചില ഫോട്ടോകൾ മുതലായവ. ഒരു പെട്ടിയും ഉണ്ടു്. പെട്ടി തുറന്നു... ഇടയ്ക്കു് ഭിത്തിയിൽ പൊടിയണിഞ്ഞ ഒരു ഫോട്ടോ. അതു് ഭാർഗ്ഗവിക്കുട്ടിയുടെതാണോ? ആയിരിക്കാം. പെട്ടി പൂട്ടിവച്ചിട്ടു് അയാൾ കടപ്പുറത്തെ ഏകാന്തതയിലേയ്ക്കു പോയി. തിരിച്ചുവന്ന...

അനശ...
ഭാർഗ്ഗ...

കഥ–സംഭാഷണം–സ്ക്രീൻപ്ലേ...
ഗാനങ്ങൾ
സംഗീതം
നിർമ്മാണം
സംവിധാനം

ബഷീർ ന...
മനോഹ...